

Stop (de oorlog in de tuin)

Tot de tanden toe ontwapend
staan wij tuinsoldaten klaar
om de wilgen te ontknotten
een kopje groter moet de braam
de rode roos weer rode wangen
de lange wingerd, laat maar hangen
geen blaadje wordt meer opgeprikt
en daar een draad die leidt, niet schrikt
en de haag zal niet geschoren
hier wordt wuivend gras geboren
ruisen struiken, bloeien bomen
overal klinkt wild gegroei
van wortels, stengels buiten perken
de hele tuin die zal het merken
er is geen tijd meer te verliezen
het is delen ofwel kiezen
we gaan ontharken en ontzagen
en ontsnoeien alle dagen
met onze poten in de klei
van de wemelende weelderige
ongebreedeld plaatsinnemen-
de natuur in onze tuin zijn wij.

Kate Schlingemann

Gedicht van Kate Schlingemann, uit *Dichter - De tuin*, Plint, 2024.
Dit fragment mag enkel gebruikt worden voor educatieve doeleinden en niet verder
worden verspreid.